

PUBLISHED BY VIEW

ခါး

ပန်းမျက်စာင်း

ခါး

Cover : Idea Kyaw

“ဒီလောက်ထိတော့ မလုပ်သင့်ဘူးထင်တယ် နီလာ၊ ရေစီးက ကိုယ် ထားသလိုနေ စေရာသွား မှာ ကမှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ လူမတတ်ပေမယ့် လက်ဖက်ထုပ်တတ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားရှိတယ် ပတ်ဝန်းကျင်က ပြော လာကြရင်မကောင်းဘူး”

“ဘာပြောစရာရှိသလဲ ဘာမှ ပြောစရာမရှိဘူး ဒီအိမ်ဒီခြံဟာ ဦးဘရှင် ဒေါ်မြစန်းတို့ ရဲ့ အိမ်ခြံ ဆိုတာ လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ့်ငါးနှစ်လောက်ထဲမှာ အရည်ပျော်အငွေ့ပြန်သွားပြီ အခု ဦးဘရှင် ဒေါ်နီလာတို့ အိမ်ဆိုတာ လူ တိုင်းသိတယ်။ ရေစီးဆိုတဲ့ ကောင်မလေးဟာလည်း ဒေါ်နီလာ သဘော ထားကြီးကြီး နဲ့ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်လာခဲ့တဲ့ မှီခိုသူတစ်ယောက်အဖြစ်ပဲရှိတယ် ရှင် နေရာတကာ တွေးပူမနေ စမ်းပါနဲ့ ”

ဦးဘရှင် သက်ပြင်းချသည် ။

ဦးဘရှင်နဲ့ ဦးဘရှင်ဟာ ထူးဆန်းစွာနာမည်တိုက်ဆိုင်၍ ဆင်ဆင်တူ နေခဲ့သည် မှ လွဲ၍ သွေးနီးမျိုးစပ်လောက်သာတော်တာ ...

ဘယ်လိုတော်စပ်တယ်ဆိုတာတောင် တစ်ခါမှ တွေးမကြည့်မိခဲ့ပါ သူတို့ လင်မယား ဦးဘရှင် အိမ်ကိုရောက်လာကြတုန်းက သားလေးနှစ်ယောက်လက်ဆွဲ၍ အကျပ်အတည်းအခက်အခဲများ စွာနဲ့ ဖြစ်သည် ။

ဒါကို ဦးဘရှင်က နေရေးထိုင်ရေးအစစအရာရာလိုလေသေးမရှိ အောင် ကူညီစောင့်ရှောက်ခဲ့သည် ။

“သူက ကိုဘရှင်ရဲ့ ညီလား ရုပ်ချင်းလည်း ဆင်တယ် နာမည်လည်း ဆင်တယ်နော်”

လူတွေကပြောလျှင် ဦးဘရှင်ကိုယ်တိုင်က သူ့ညီအရင်းလိုလို ဘာလိုလိုဆက်ဆံခေါ်ပြောပြခဲ့သည်။ ။

လူတိုင်းကလည်း ညီအစ်ကိုအရင်းလို့ ပဲထင်ခဲ့ကြသည်။ ။

မိသားစုနှစ်စုနှစ်များ စွာ အတူနေထိုင်ခဲ့ကြသလို ဒေါ်နီလာကိုယ်တိုင်က အောက်ကျို့ရိုကျိုးသော စိတ်ဓာတ်ရှိခဲ့သည် မို့ သင့်မြတ်အေးချမ်းနေခဲ့ကြ၏။

သူမ အစစအသွင်ပြောင်းလာခဲ့သည် က ဦးဘရှင်တို့ လင်မယား အသက်ငယ်ငယ်နှင့် ရှေ့ဆင့် နောက်ဆင့်ကွယ်လွန်ကုန်ကြသည် မှ အစပြုခဲ့သည်။ ။

“ပစ္စည်းဥစ္စာဆိုတာ စံစားရတာ ကျွန်မတို့ နဲ့ ထိုက်လို့ ကျွန်မတို့ ရတာပေါ့”

“တစ်ဦးတစ်ယောက် ကောင်းစားချိန်ရောက်ရင်တစ်ဦးက ပျက်စီးရတာပဲ ကျွန်မတို့ ကောင်း စားချိန်ရောက်လို့ သူတို့ သေပေးရတာ”

ဒေါ်နီလာက လက်မထောင်သည်။ ။

ကိုယ့်သားတွေပဲ လူတစ်လုံးသူတစ်လုံးဖြစ်စေခဲ့ကာ အငယ်ဆုံးလေးရေစီးကိုတော့ ချန်ထား ခွဲခြားခဲ့သည်။ ။

နှစ်တန်းကျောင်းသူလေးအရွယ်နှင့် သူတို့ လက်ထဲမှာ ကျန်ခဲ့သော ရေစီးလေးခမျာ ဒေါ်နီလာ့ ကိုတုန်အောင်ကြောက်ရသည်။ ။

ဦးဘရင်က ဂရုမစိုက်စွာနေသလို သူမက အစ်ကိုတွေအဖြစ် ခင်မင်

အားကိုးခဲ့ရသော ညီ အစ်ကိုနှစ်ယောက်ကလည်း လူလည်ကျ အနိုင်ကျ ငုံကြသည်။ ။

“ဟိုမှာ ဆို သူဒီထက်ပိုကောင်းစားမှာ ပါ လူမမာကိုပြုစုပေးနေရုံပဲ လူမမာကလည်း ချေးမနိုင် သေးမနိုင်တဲ့ ဒုက္ခိတကြီးမှ မဟုတ်တာ အဝတ်အစားဘာမှ ပူစရာမလိုဘူး တစ်လတစ်ခါလခရမယ် အဲဒါ သူသုံးဖို့ ပဲ ဒီမှာ ဆို ပိုက်ဆံမြင်ရတာမှ မဟုတ်တာ”

“ထားပါတော့ ရေစီးကို ပို့ပြီးတာနဲ့ မင်းက ဒီကနေ ပြောင်းသွားတော့မယ်ဆိုတာ ဘာ သဘောလဲ”

“အစဖြတ်ချင်တဲ့ သဘောလေ ဒီအိမ်နဲ့ ခြံကိုရောင်းပြီး တစ်နေရာမှ အခြေချလိုက်တာနဲ့ ဦးဘရှင်ဒေါ်မြစန်းဆိုတာ လုံးဝပျောက်သွားပြီ ဒါဆို ကျွန်မတို့ နဲ့ ရေစီးဘာမှ မဆိုင်လို့ ရပြီပေါ့”

“မင်းကလည်း ကွာ ...”

“မင်းကလည်း မကွာနဲ့ လေ လူတစ်ယောက်စရိတ်ဆိုတာ နည်းသလား ပြီးတော့ မိန်းကလေး အပျိုပေါက်လေးဖြစ်နေပြီ။ ပြင်ဆင်ပေးရမှာ တွေ ပြုပြင်ထိန်းကျောင်းသွားရမှာ တွေ အများကြီးရှိသေးတယ်”

“ရေစီးက ဟောဟော့ရမ်းရမ်းထဲက မဟုတ်ပါဘူးကွာ”

သံယောဇဉ်ကြီးလှတယ်တော့ မဟုတ်ပါ။

ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ဘက်က ဆွေမျိုးတော်စပ်နေတာဖြစ်သည့်အပြင် ဦးဘရှင်တို့ မျက်နှာတွေကို သတိရမိတိုင်း ရေစီးလေးကိုပစ်ပစ်ခါခါ မလုပ်သင့်ဘူးလို့ တွက်မိတာက ဒီအိမ်ဒီခြံက ရေစီးပိုင်တာ တွေမို့လို့ ...

“သူ့ဟာသူတစ်ချိန်က ဘာဖြစ်ဖြစ် လောလောဆယ် သူ့ကို ကျွန်မတို့

ကျွေးမွေးပညာသင်ပေး ခဲ့ရတာ ဒီအရွယ်ရောက် လာပြီ ဒီအိမ် ဒီဝိုင်းကို ကျွန်မတို့ ပိုင်တာပဲဖြစ်သင့်ပြီပေါ့။ ဒါကြောင့် သူ့ဟာ သူ့ဟိုအိမ်မှာ သင့် တင့်အောင်နေသွားတတ်ဖို့ တကယ်လို့ နေတတ်တတ် မတတ်တတ် သူ့ ရဲ့ နောက်ကြောင်းကို ကျွန်မတို့ မကြားမိဖို့ ဒီကနေမဖြစ်မနေကို ပြောင်းမှ ဖြစ်မှာ ...

တော်ပြီ ကိုဘရင် ရှင်ဘာမှ နောက်ဆံတင်းမနေနဲ့ မိန်းကလေးဖြစ်ဖြစ် ယောက်ျားလေးဖြစ်ဖြစ် အရေးကြီးတာပဲ ကျွန်မ သားတွေကို ကျွန်မ ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ရဦးမှာ အရင်းနဲ့ အဖျား အရ င်းကိုဦးစားပေးရမှာ ပဲ ကျွန်မဟောဒီအိမ်နဲ့ ခြံကိုလည်း ရောင်းဖို့ ပြော ဆိုထားပြီးပြီ ဝယ်မယ့်လူက အဆင်သင့်ပဲ သူ့ကိုဟိုအိမ်ထည့်ဖို့ လည်း ကတိပေးလိုက်ပြီးပြီ လကုန်တာနဲ့ လာခေါ်ကြလိမ့်မယ် နောက်ထပ်များ ရေစီးဆိုရင် မြစ်ကမ်းနဖူးဘေးမှာ တောင် သွားမရပ်ဘူး ပြတ်ပြတ်ပဲ ...

”

*